Kivenkantaja

Moonsorrow

rell veden luodolla istuen
polviin pns painaneena.
Laineet kolean tuulen syleilyss
taakkansa saavat kantaakseen.Nhnyt on tulta, nhnyt on kuolemaa
mies petojen kasvattama.
Nhnyt on hvityksen kansansa,
nhnyt mit ei voi unohtaa.Taivaille vannonut ikuista vihaa
kantaja miekan ruosteisen.
Kantaja kiven kironnut kuninkaita,
polttanut maat takanaan.Laaksoihin krsimysten,
virtaan vetten katkeruuden.
Polkuja seuraamatta
painon alle musertuen.rell veden kurjalla karilla
hahmo raskain aatoksin.
Yksin kiroaa, hiekalle laskee
kiveenhakatun kohtalon.Ei aukene taivas, ei nouse tuuli,
pilvet rantaa varjostavat.
Hiljaisuudessa kiroaa ja odottaa
matkaaja tyhjn huomiseen.Sit surua ei voi unohtaa,
ei kive jalkoihin laskea.Sit vihaa ei voi tukahduttaa,
on hulluus kiven painona.[English translation:][STONEBEARER]Sitting on a rock by the sea
with head bown to his knees.
Caressed by the coldest wind
the silent waves receive his burden.Fire has he seen and death as well,
man grown up by beasts.
Destruction has he seen, of his own people,
seen what cannot be unmade.Eternal hatred to all heavens
by a corroded blade he swore.
The bearer of stone, cursed has he kings
and burnt all the land behind.To valleys of suffering,
into the stream of bitter rivers.
Aside paths made by man,
ever under crushing weight.On an isolated rock by the sea
there sits a grief-stricken man.
Alone he curses and lays on the sand
a weighing fate carved in stone.Yet skies don't open, no wind shall rise
and clouds they shadow the shore.
In silence a roamer curses and waits
until another tomorrow.An unforgotten grief

ever carried with the stone.An unforsaken hatred,
madness weighing down the stone.

Lyrics provided by
https://damnlyrics.com/